DODATEK

do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok V.	Warszawa, dnia 29 listopada 1932 r.	Nr. 22.

TREŚĆ:

Komunikacja wewnętrzna osobowa.

Poz. 36. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. H O U — 1705 z dnia 23 listopada 1932 roku w sprawie biletów kontrolnych.

Do postanowień taryfowych (Cz. II T O B E) celem ich ujednostajnienia wprowadza się od dnia 1 stycznia 1933 r. w myśl rozporządzenia, ogłoszonego w Dz. T. i Z. K. Nr. 62, poz. 486, zasadę wydawania podróżnym biletów kontrolnych (dział III—A, pun. 2-b Z. W. B.), jako załączników do biletu zbiorowego blankietowego, służącego do odprawy grup podróżnych, jadących wspólnie do tej samej stacji.

Bilety kontrolne wydaje się dla każdej osoby, należącej do danej grupy.

Przy wydawaniu biletów kontrolnych kasjer wpisuje na nich odręcznie numery, począwszy od Nr. 1, oraz klasę wagonu.

Nazwa stacji wydania biletu kontrolnego może być oznaczona zapomocą stempla.

Cenę biletu kontrolnego ustala się w wysokości 5 (pięciu) groszy.

Bilety kontrolne wydaje się we wszystkich tych wypadkach, gdy odprawa grup podróżnych, jadących wspólnie do tej samej stacji, odbywa się za blankietowym biletem zbiorowym z wyjątkiem odprawy pociągów nadzwyczajnych (Rozdz. VII TOBE) oraz transportów wojskowych, korzystających z taryfy wojskowej.

Nr. HOU—1705.

Poz. 37. Okólnik Ministerstwa Komunikacji Nr. HOU—1526 z dnia 23 listopada 1932 r. w sprawie wprowadzenia biletów narciarskich za opłatą ryczałtową.

Stosownie do decyzji Pana Ministra z dnia 18 października 1932 r. Nr. HOU 1526 wprowadza się z ważnością od dnia 1 grudnia 1932 r. do dnia 30 kwietnia 1933 roku dla członków Polskiego Związku Narciarskiego i członków Związków zrzeszonych w Polskiem Związku Towarzystw Turystycznych — specjalne sezonowe bilety narciarskie na odległość 1.000 km, za opłatą ryczałtową, wynoszącą w kl. II — 45.00 zł, a w kl. III—30.00 zł.

Bilety te upoważniać będą—przy równoczesnem okazaniu ważnej na dany sezon legitymacji członkowskiej P. Z. N. względnie P. Z. T. T. — do przejazdów z nartami, w celach sportowych, w wagonach kl. II i III pociągów osobowych, w relacjach ustalonych w T. O. B. E. Cz. II Rozdz. E III ustęp b), bb), o ile odległość przejazdu w danej relacji wynosi conajmniej 30 km, a pozostała do wykorzystania ilość kilometrów pokrywa w całości odległość danego przejazdu.

Dopłaty za wyrównanie brakujących kilometrów nie są dozwolone.

Przejazdy od i do stacyj: Krynica i Truskawiec Zdrój dozwolone są dopiero od dnia 1-go stycznia 1933 r.

Czas ważności kuponu na pojedyńczy przejazd wynosi:

za odległość do 150 km . . . . 1 dobę
za każde dalsze rozpoczęte 200 km . . . . 1 „

Przerwy w podróży są niedopuszczalne.

W razie przejścia do klasy wyższej lub do pociągu droższego, podróżny dopłaca różnicę cen właściwych biletów, obliczonych z zastosowaniem $33^1/_3$% zniżki, o ile dopłatę uskuteczniono w kasie biletowej, jeżeli zaś dopłatę uiszcza się w pociągu, to pobiera się ją w wysokości różnicy cen właściwych biletów, obliczonych według taryfy normalnej.

W razie niezużycia biletu, jeżeli zwrot jego nastąpi w pierwszym miesiącu ważności, może być zwrócone $^2/_3$ jego wartości, w razie zaś chociażby tylko częściowego użycia kuponów, jak również w wypadku zgubienia biletu podróżny nie ma prawa żądania od kolei jakiegokolwiek odszkodowania.

Jeżeli z biletu narciarskiego skorzysta inna, niż wymieniona w legitymacji osoba, uważa się ją za podróżnego jadącego bez biletu. Podróżny taki ponosi wszelkie prawem przewidziane skutki, oraz uiszcza opłaty, przewidziane w § 12 R. P. O.; bilet zaś odbiera się bez odszkodowania.

Po wykorzystaniu 1.000 km bilet winien być oddany na stacji końcowej przy wyjściu.

Szczegółowe przepisy, regulujące prawo korzystania z biletów narciarskich, zawarte są w bilecie, którego wzór otrzymują wszystkie D. O. K. P. dodatkowo.

Bronzowy kolor biletu narciarskiego odpowiada zasadniczemu kolorowi biletu normalnego kl. III; — bilety kl. II są koloru zielonego.

Bilet nabywać można na podstawie zamówienia, przewidzianego dla odcinkowych biletów okresowych (T. O. B. E. Cz. II Rozdz. C (1), jednak bez obowiązku dołączania fotografji.

Do sprzedaży biletów narciarskich upoważnia się wszystkie stacje wymienione w T. O. B. E. Cz. II Rozdz. E III ustęp b), bb) tak wyjazdowe, jak i docelowe, oraz biura P. B. P. „Orbis" i Wagons Lits Cook.

Na pokrycie pierwszego zapotrzebowania poleca się Dyrekcji O. K. P. w Krakowie sporządzić 6 000 egzemplarzy omawianych biletów III klasy i rozesłać bezzwłocznie pozostałym Dyrekcjom po 500 egzemplarzy. Dalsze zapotrzebowania należy w miarę potrzeby skierowywać do D. O. K. P. w Krakowie.

O wprowadzeniu rzeczonych biletów zawiadomią poszczególne D. O. K. P. publiczność zapomocą ogłoszeń przy okienkach kas biletowych na stacjach, oraz wydadzą odpowiednie zarządzenia stacjom własnego okręgu.

Dla orjentacji podaje się do wiadomości treść okólnika, jaki w tej sprawie zamierza wydać D. O. K. P. w Krakowie.

„Na skutek rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 października 1932 roku Nr. H. O. U. 1526 wprowadza się z ważnością od dnia 1 grudnia 1932 r. do dnia 30 kwietnia 1933 r. dla członków Polskiego Związku Narciarskiego i członków Związków zrzeszonych w Polskiem Związku Towarzystw Turystycznych — specjalne sezonowe bilety narciarskie na odległość 1 000 km, za opłatą ryczałtową w kl. II — 45.00 zł, a w kl. III—30.00 zł.

Bilety te upoważniać będą — przy równoczesnem okazaniu ważnej na dany sezon legitymacji członkowskiej P. Z. N. względnie P. Z. T. T. — do przejazdów z naratmi, w celach sportowych, w wagonach kl. II i III pociągów osobowych, w relacjach ustalonych w T. O. B. E. Cz. II Rozdz. E III ustęp b), bb), o ile odległość przejazdu w danej relacji wynosi conajmniej 30 km, a pozostała do wykorzystania ilość kilometrów pokrywa w całości odległość danego przejazdu.

Dopłaty za wyrównanie brakujących kilometrów nie są dozwolone.

Przejazdy od i do stacyj: Krynica i Truskawiec Zdrój dozwolone są dopiero od dnia 1 stycznia 1933 r.

Czas ważności kuponu na pojedyńczy przejazd wynosi:

za odległość do 150 km . . . . 1 dobę
za każde dalsze rozpoczęte 200 km . . . . 1 „

Przerwy w podróży są niedopuszczalne.

W razie przejścia do klasy wyższej lub do pociągu droższego, podróżny dopłaca różnicę cen właściwych biletów, obliczonych z zastosowaniem $33^1/_3$% zniżki, o ile dopłatę uskuteczniono w kasie biletowej, jeżeli zaś dopłatę uiszcza się w pociągu, to pobiera się ją w wysokości różnicy cen właściwych biletów, obliczonych według taryfy normalnej.

W razie niezużycia biletu, jeżeli zwrot jego nastąpi w pierwszym miesiącu ważności, może być zwrócone $^2/_3$ jego wartości, wrazie zaś chociażby tylko częściowego użycia kuponów, jak również w wypadku zagubienia biletu, podróżny niema prawa żądania od kolei jakiegokolwiek odszkodowania.

Jeżeli z biletu narciarskiego skorzysta inna, niż wymieniona w legitymacji osoba, uważa się ją za podróżnego bez biletu. Podróżny taki ponosi wszelkie prawem przewidziane skutki, oraz uiszcza opłaty, przewidziane w § 12 R. P. O., bilet zaś odbiera się bez odszkodowania.

Po wykorzystaniu 1 000 km bilet winien być oddany na stacji końcowej przy wyjściu.

Szczegółowe przepisy, regulujące prawo korzystania z biletów narciarskich, zawarte są w bilecie, którego wzór w załączeniu.

Bronzowy kolor biletu narciarskiego odpowiada zasadniczemu kolorowi biletu normalnego kl. III; — bilety kl. II są koloru zielonego.

Bilet nabywać można na podstawie zamówienia, przewidzianego dla odcinkowych biletów okresowych (T. O. B. E. Cz. II Rozdz. C. (1), jednak bez obowiązku dołączania fotografji".

Bilet narciarski wykonany jest w formie książeczki koloru bronzowego dla klasy III, a zielonego dla klasy II.

Bilet zawiera:

a) na stronie zewnętrznej okładki: — numer biletu, jego nazwę, rodzaj i klasę pociągu, oraz określenie za okazaniem jakiej legitymacji bilet jest ważny,

b) na stronie wewnętrznej okładki: — miejsce na wpisanie nazwiska, imienia i dokładnego adresu posiadacza biletu, jak również miejsce na własnoręczny jego podpis, oraz na datownik kasy wydania biletu,

c) w dalszym ciągu bilet zawiera 25 kuponów numerowanych w porządku arytmetycznym, do wypełnienia na pojedyńcze przejazdy,

d) następnie umieszczone są przepisy, regulujące prawo używania biletu,

e) w końcu bilet zawiera zestawienie wykorzystanych przejazdów.

Sprzedaży biletów narciarskich dokonywać będą w tut. okręgu stacje wymienione w T. O. B. E. Cz. II Rozdz. E III ustęp b), bb) tak w spisie stacyj wyjazdowych, jak i w spisie stacyj docelowych, a mianowicie:

(wyszczególnić stacje własnego okręgu)

oraz biura P. B. P. „Orbis" i Wagons Lits Cook.

Postępowanie przy sprzedaży omawianych biletów jest następujące:

1) Po otrzymaniu od nabywcy zamówienia, kasjer biletowy stacji wydania biletu wpisuje na stronie zewnętrznej okładki biletu narciarskiego numer okazanej przez podróżnego legitymacji P. Z. N. względnie P. Z. T. T., skreślając równocześnie zbędne oznaczenie drugiego związku,

2) dodatek na bezrobotnych wpisuje odręcznie pod ceną biletu na stronie zewnętrznej okładki biletu.

3) na stronie wewnętrznej okładki wpisuje atramentem nazwisko, imię i dokładny adres nabywcy, oraz wyciska datownik kasy,

4) po pobraniu należności, przy wręczaniu biletu, zwraca podróżnemu uwagę na obowiązek zaopatrzenia biletu własnoręcznym podpisem.

Kasjer kasy biletowej stacji wyjazdu wypełnia dokładnie według rubryk odpowiedni kupon, przestrzegając kolejności arytmetycznej poszczególnych kuponów i zwracając baczną uwagę, by przejazdy odbywały się tylko w relacjach umieszczonych w T. O. B. E. Cz. II Rozdz. E III ustęp b), bb), a wyszczególnionych w przepisach zamieszczonych na końcu książeczki biletu narciarskiego, oraz zaopatruje kupon czytelnie odbitym datownikiem. Następnie przenosi dane z wypełnionego przez siebie kuponu do zamieszczonego na ostatniej kartce biletu zestawienia wykorzystanych przejazdów, wypełniając dokładnie wszystkie rubryki.

P r z y k ł a d:

Posiadacz biletu zużywa pierwszy kupon na przejazd z Krakowa do Zakopanego.

Kasjer biletowy stwierdza, czy dana relacja przewidziana jest w przepisach, wypełnia kupon Nr. 1, wpisując w rubryce „od stacji": K r a k ó w (lub wyciska pieczątkę podłużną z nazwą stacji), w rubryce „do stacji": Z a k o p a n e, w rubryce „przez" C h a b ó w k ę, oraz w rubryce „odległość" 1 6 3 k m i zaopatruje ten kupon datownikiem swej kasy.

Następnie w zestawieniu wykorzystanych przejazdów, przy kuponie Nr. 1, w rubryce „opiewa na odległość" wpisuje cyfrę 163, a pod spodem w rubryce „pozostaje do wykorzystania" cyfrę 837, zaś w rubryce ostatniej umieszcza swój podpis.

Przy przejeździe powrotnym kasjer biletowy stacji Zakopane wypełnia kupon Nr. 2 analogicznie jak Nr. 1, a w zestawieniu przy kuponie Nr. 2 wypełnia odnośne rubryki, wpisując cyfry: 163 .... 674.

Zwraca się uwagę, że ostatni przejazd może się odbyć tylko w takiej relacji, której odległość dodana do już poprzednio wykorzystanych, nie przekroczy 1 000 km.

Poszczególne kupony mogą być realizowane wyłącznie w kasach biletowych. Organa rewizyjne nie mają prawa wypełniania kuponów.

Organa te mają od podróżnych, okazujących bilety narciarskie, żądać każdorazowo okazania odpowiedniej legitymacji, oraz przeciąć kupon, opiewający na dany przejazd.

W razie napotkania podróżnego bez ważnej legitymacji członkowskiej, należy postąpić według postanowień § 12 R. P. O.

Na pokrycie pierwszego zapotrzebowania stacje dotyczące otrzymują odpowiednią ilość biletów wprost z Drukarni D. O. K. P. Kraków; dalsze zapotrzebowania należy kierować do Wydziału VII/2.

O wprowadzeniu biletów narciarskich należy powiadomić publiczność zapomocą ogłoszeń przy okienkach kas biletowych, zainteresowany personel dokładnie pouczyć i dopilnować, aby odprawa podróżnych za omawianemi biletami nie natrafiła na żadne trudności."

Nr. HOU—1526.

Drukarnia Państwowa Nr. 62134. 24.XI.32. 5.500.